

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně **D. Ř.**, bytem K. V., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 9.8.2012 proti rozhodnutí žalované ze dne 11.6.2012 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 9.8.2012 doplněnou k výzvě zdejšího soudu se žalobkyně domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 11.6.2012, protože s ním nesouhlasí pro popsané zdravotní potíže, pro které není schopna vykonávat ani lehčí práci, což může doložit lékařskými nálezy (připojena byla kopie napadeného rozhodnutí a kopie lékařských zpráv).

*Napadeným rozhodnutím ze dne 11.6.2012 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 7.3.2012 č.j. X, kterým jí byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně dle § 38 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Karlovy Vary ze dne 16.2.2012 je invalidní pro invaliditu prvního stupně, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 35%. V odůvodnění rozhodnutí bylo zdůrazněno, že i novým posudkem o invaliditě ze dne 25.5.2012 byla žalobkyně uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně (35% poklesu pracovní schopnosti).*

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary* vedeného ohledně žalobkyně a ze založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 16.2.2012* a ze *záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách ČSSZ pracoviště Plzeň dne 25.5.2012* soud zjistil, že žalobkyně byla uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 35%, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl B, položce 1b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna; datum vzniku invalidity 22.11.2011, KLP 28.2.2013.

Žalovaná ve svém obsáhlém vyjádření ze dne 13.9.2012 mimo jiné navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**) a rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu. Z připojeného *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 11.6.2012 bylo žalobkyni doručeno dne 14.6.2012.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl *vypracován po jednání konaném dne 7.11.2012*, jemuž byla přítomna i žalobkyně. V závěru posudku komise uvedla, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o *invaliditu prvního stupně* dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, ale nešlo o invalidu druhého nebo třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%; datum vzniku invalidy komise stanovila k 21.11.2011 a lhůtu KLP na 28.2.2013. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně bylo zdravotní postižení (*osteoporóza axiálního skeletu, Ts total -2,9*) uvedené v kapitole XIII, oddílu B, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti na horní hranici procentního rozmezí (20-35%), tj. 35%, která ve smyslu § 3 odst. 1 a § 4 odst. 1 citované vyhlášky nebyla změněna; jedná se o středně těžkou formu zdravotního postižení. Z doložených lékařských nálezů nelze prokázat u ostatních onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odst. 1 a § 4 odst. 1 vyhlášky. Žalobkyně není schopna těžké fyzické práce a práce v nepříznivých klimatických podmínkách, ale je schopna lehké fyzické práce bez zvedení a tahání těžkých břemen a práce v příznivých klimatických podmínkách.

Z protokolu sepsaného se žalobkyní u dožádaného Okresního soudu v Karlových Varech dne 3.12.2012 a 14.1.2013 vyplývá, že žalobkyně setrvala na své žalobě, nesouhlasila s posudkem PK MPSV pro jí popsané zdravotní potíže a dále uvedla, že není schopna vykonávat žádné zaměstnání dle posudku; žádala, aby bylo vyčkáno na vyšetření z Vojenské nemocnice v Praze z 19.2.2013; závěrem uvedla, že ústního jednání u zdejšího soudu se

nezúčastní ze zdravotních důvodů a souhlasila s tím, aby bylo jednáno v její nepřítomnosti; neúčtovala žádné náklady řízení.

K žádosti soudu *PK MPSV doplnila svůj posudek dne 6.2.2013*, kdy vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru ze dne 7.11.2012. Komise zdůraznila, že žalobkyní uváděné subjektivní potíže v námitkách nejsou doloženy žádným novým lékařským nálezem, který by dokládal objektivně tíži funkční poruchy a změnil by posudkový náhled. Dosavadní doložené lékařské nálezy s výsledky odborných vyšetření neodpovídají míře udávaných subjektivních potíží. Pokud se jedná o udávaný zlomený obratel, měla komise k dispozici CT vyšetření Th páteře z 21.9.2011 (str. 4 posudku), které vyloučilo uváděnou frakturu Th7. (*Stejnopis posudku i jeho doplnění byl doručen žalobkyni i žalované.*)

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 20.3.2013 se žalobkyně nezúčastnila (omluvena ze zdravotních důvodů); *zástupce žalované* závěrem navrhl s ohledem na závěr posudku PK MPSV i jeho doplnění zamítnutí žaloby, neboť žalobkyně byla shledána nadále invalidní pouze v prvním stupni a případné zhoršení zdravotního stavu bude nepochybně zhodnoceno i s výsledkem vyšetření ve Vojenské nemocnici v Praze v únoru letošního roku, pokud jej žalobkyně předloží při naplánované KLP, která s ohledem na dosavadní řízení nemohla být provedena ve stanovené lhůtě 28.2.2013.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení nebyly v této věci shledány posudkovými lékaři.

Žalobkyně se domáhá přiznání invalidity druhého či třetího stupně upravené v § 39 zákona citovaném shora z důvodů uvedených v žalobě. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má

nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky). Subjektivní pocit žalobkyně o tom, že by jí měl být přiznán vyšší stupeň invalidity (druhý či třetí stupeň) pro zjištěné zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro toto zvýšení stupně invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. *Požadovanou invaliditu lze pojištěnci přiznat pouze tehdy, vyplývá-li z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě v požadovaném stupni přesvědčen.*

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 11.6.2012*. Pokud u žalobkyně dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jejího zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity druhého či třetího stupně v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři).

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 11.6.2012 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 7.11.2012 a jeho doplnění ze dne 6.2.2013 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobkyně, neboť komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí, ale i z doby následující. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jejích onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, rovněž je stanoveno i omezení, které však žalobkyni nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Shodně s posudkovými lékaři OSSZ a ČSSZ, kteří vypracovali podkladový posudek pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 7.3. a 11.6.2012, PK MPSV hodnotila pokles pracovní schopnosti žalobkyně 35%, tudíž žalobkyně nedosáhla potřebných 50% této ztráty pro invaliditu druhého stupně ani 70% pro invaliditu třetího stupně, proto byla uznána invalidní k datu vydání napadeného rozhodnutí pro invaliditu prvního stupně. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie, jímž byla žalobkyně vyšetřena, po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace i lékařských zpráv předložených žalobkyní, když při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno i ze zjištěných diagnóz.

Soud ze strany žalované neshledal žádná závažná pochybení, která by odůvodňovala požadované zrušení napadeného rozhodnutí; žalobkyně byla osobně přítomna všem jednáním (OSSZ, ČSSZ i PK MPSV), kdy byl posudkově hodnocen její zdravotní stav, takže měla možnost se i k jeho hodnocení vyjádřit, ale rozhodující je výsledek funkčních vyšetření od odborných ošetřujících lékařů žalobkyně a nikoli její subjektivní názor. Hodnotit zdravotní stav ve vztahu k invaliditě jsou oprávněni pouze posudkoví lékaři výše uvedení, což jsou oprávněni učinit i bez osobního vyšetření pojištěnce na základě doložených výsledků odborných vyšetření, takže k žádnému pochybení v této věci nedošlo.

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto *žalobě žalobkyně nepřisvědčil*

a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s., ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 11.6.2012 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, protože žalobkyně neprokázala, že splňuje podmínky pro přiznání invalidity druhého či třetího stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami uplatněnými žalobkyní proti rozhodnutí ze dne 7.3.2012.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 20. března 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně